

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj : S1 3 U 031033 19 U
Sarajevo, 17.04.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Efrima Čosić, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Sladjane Andjelić, u upravnom sporu tužitelja GP „Heldovac“ d.o.o. Žepče, kojeg zastupa punomoćnik Nermina Vila, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-290-16/18 od 13.09.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 17.04.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-01-07-1-290-16/18 od 13.09.2018. godine poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude pod prijetnjom prinudnog izvršenja, dok se u preostalom dijelu zahtjev za naknadu troškova odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj: JN2-01-07-1-290-16/18 od 13.09.2018. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv zaključka broj: 12-08-27-20471-5-4-3/16 od 11.05.2018. godine, ugovornog organa Kantonalna direkcija za ceste Ministarstva za prostorno uređenje, promet i komunikacije i zaštitu okoline Zeničko-dobojskog kantona, u postupku javne nabavke za radove redovnog i zimskog održavanja dionica regionalnih cesta na području Zeničko-dobojskog kantona.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešne primjene materijalnog prava, povrede pravila postupka i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U obrazloženju tužbe detaljno navodi dosadašnji tok postupka, te navodi da ugovorni organ prilikom donošenja zaključka nije postupio po uputama datim od strane tuženog. Ukazuje da je ugovorni organ u

zaključku naveo da je pozvao ponuđače „Grakop“ d.o.o. Kiseljak i „Heldovac“ d.o.o. Žepče da se izjasne o trenutnom statusu grupe ponuđača, ali da nije naveo da je od istih i zaprimio odgovor, već se poziva na obavijest „Grakop“ d.o.o. Kiseljak. Ističe da je zaprimio navedeni dopis u kojem nije određen rok unutar kojeg bi se strane o tome trebale izjasniti, te mu se ne može staviti na teret činjenica da se nije očitovao u određenom vremenu. Ukazuje da konzorcij postoji, te da se isti ugovorni konzorcij jedino može u sudskom postupku raskinuti, a ne davanjem jednostrane izjave jednog člana konzorcija. Nadalje navodi da je tuženi u osporenom rješenju u cijelosti prenio, odnosno kopirao žalbu tužitelja, te da je kopirao, odnosno citirao kompletno izjašnjenje ugovornog organa predstavljajući ga kao obrazloženje vlastitog stava. Nadalje citira odrebu člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku, te ukazuje da osporeno rješenje nije u skladu sa navedenom odredbom. Ukazuje da je tuženi samo u zadnja dva pasusa osporenog rješenja dao svoj stav, te da je od svih navoda, dokaza i činjenica koje je tužitelj naveo, smatrao za shodno samo da se osvrne na pitanja vezano za dopis koji je uputio ugovorni organ, odnosno neodređivanje roka u istom. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog konačnog upravnog akta u granicama zahtjeva iz tužbe, u smislu člana 35. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu proizlazi da je ugovorni organ Kantonalna direkcija za ceste Ministarstva za prostorno uređenje, promet i komunikacije i zaštitu okoline Zeničko-dobojskog kantona pokrenuo postupak javne nabavke za radove redovnog i zimskog održavanja dionica regionalnih cesta na području Zeničko-dobojskog kantona, za koji je obavještenje o nabavci broj: 1417-1-3-24-3-19/16 objavljeno na portalu javnih nabavki dana 23.12.2016. godine, te je nakon provedenog postupka dana 20.09.2017.godine donio odluku o dodjeli okvirnog sporazuma drugorangiranom ponuđaču, broj: 12/08-27-20471-5-4/16. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je ugovorni organ zaključkom broj: 12-08-27-20471-5-4-3/16 od 11.05.2018. godine odbacio jer je izjavljena od neovlaštenog lica. Tužitelj je izjavio žalbu protiv navedenog zaključka koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja jer je zaključio da žalitelj nije dokazao da nije bio u mogućnosti da postupi potrebne radnje dokazivanja, niti da je bio spriječen da postupi po zahtjevu ugovornog organa.

Ispitujući pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovo vijeće je ocijenilo da je tuženi donošenjem rješenja počinio bitnu povredu pravila postupka iz člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, broj 29/02 do 53/16). Ova odredba obavezuje donosioca rješenja da u obrazloženju navede dokaze koje je proveo i činjenično stanje utvrđeno na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu, kao i pravne propise na osnovu kojih je riješena predmetna upravna stvar. Osporeno rješenje, međutim,

ne sadrži razloge koji su odlučni za donošenje odluke, odnosno isto sadrži samo žalbene navode i izjašnjenje ugovornog organa. Iz spisa je vidljivo da je podnosilac žalbe detaljno naveo razloge zbog kojih smatra da je zaključak ugovornog organa u suprotnosti sa odredbama materijalno-pravnih propisa koji regulišu predmetnu oblast, a na koje tuženi nije odgovorio, nego je u obrazloženju osporenog rješenja samo naložio ugovornom organu da ponovo uzme u razmatranje žalbu, te da prilikom donošenja odluke dispozitivom iste, jasno navede radnje koje će preduzeti po donošenju, mada je tuženi dužan kao drugostepeni organ u drugostepenom aktu odgovoriti na sve žalbene prigovore u smislu člana 233. Zakona o upravnom postupku BiH.

Troškove postupka sud je dodijelio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH. Dosuđeni troškovi se sastoje od naknade za sastav tužbe sa obračunatim PDV-om od 17%, u iznosu od 280,80 KM, te troškova takse na tužbu u iznosu od 100 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM. Sa potraživanjem preko dosuđenog iznosa tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, pa tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu sa odredbom člana 19., a ne člana 12. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata.

Iz izloženog slijedi da osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama zbog čega je ovaj sud tužbu uvažio, osporeno rješenje poništio i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje, primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. U ponovnom postupku tuženi će cijeliti sve žalbene prigovore u ovoj upravnoj stvari i dati razloge iz kojih prihvata ili ne svaki od datih prigovora, u smislu odredbe člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

ZAPISNIČAR
Sladjana Andjelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Efraim Čosić

